

Abstrakt

klíčová slova: ars moriendi, castrum doloris, epitafy, funerálie, náhrobníky, pohřební kázání, pohřební průvod, Praha, raný novověk, sepulkrálie

Diplomová práce představuje specifickou část kulturních dějin raného novověku – kulturu funerální. Kvůli svému rozsahu bylo téma zúženo na prostor Prahy, na kulturní sféru světské šlechty a na období mezi lety 1500 až 1700. Datační mezníky však nejsou absolutní a vzhledem k povaze zkoumaného jevu, ani být nemohou.

V úvodní kapitole se práce snaží ozřejmit eschatologii a náboženské poměry v raném novověku, aby na této platformě mohla poskytnout obraz smrti a jejího uchopení v 16. a 17. století. Každá kapitola se věnuje jednomu fenoménu funerální kultury a to v pořadí, v jakém by po sobě měly logicky následovat krátce před a po úmrtí významného jedince. Konkrétně se tedy jedná o nauku o dobré smrti – tzv. ars moriendi, výstav těla, pohřební průvod, stavbu castra doloris, pohřební kázání a opatření pohřebního monumentu.

Na konci přináší práce krátký exkurs do geograficky i nábožensky vzdáleného finského vévodství, které bylo ve zkoumané době částí luteránského Švédska. Cílem je vysledovat, nakolik představuje funerální kultura specifikum daného regionu a mentality, a nakolik se naopak jedná o záležitost kulturně přesažnou a zařaditelnou do evropského rámce.